

BORSSZEM JANKÓ

Tomassich sc.

*Előfizethetni a Deutsch-féle könyvnyomda és kiadói-részvénytársaságnál. Pest, Dorottya-utca 11. sz. a.
Előfizetési díj: Egészévre 6 ft. Félévre 3 ft. Negyedévre 1 ft 50 kr.

HIRESEK ARCZKÉPCSARNOKA.

Urváry, a kékszakál.*)

Regény 6 kötetben.

NEGYEDIK KÖTET.

I. FEJEZET.

AZ ÖTÖDIK FELESÉG.

Ott maradtunk, midőn hősünk kedvesének halálos ágyánál kétségbeesve, révedező szemmel, tévedező tekintettel áll.

— Ó kkkk... edvesem, bbb... ájos Századunkhildom! — kiálta fel jajgatva, tépvén szőke fürteit fehér kezével.

A haldokló mély sohajjal felelt:

— Luigi, furcsa vagy! A könnyű szótagoknál dadogsz, s a leghosszabb szót, mint például nevemet, simán ejted.

— De kkk... érlek, épen a tt... iedet szeretném dadogni, mert boldog vagyok, ha nevedet duplán, triplán ejtem ki.

— Köszönem, hogy nem neheztelsz megjegyzésemért, sőt még galánsul viszonzasz rá. De nem is e nyelvi fogyatkozásod, hanem hűtlenséged, — tehetetlenségéről nem illik panaszkodnom, ássa meg siromat. Én halni készülök, edvesem, ne búsulj... nem első feleséged valék... négyet felejtettél, mikor elvettél... elfelejtesz engem is, s elvészsz egy hatodikat.

Luigi kínosan kaczagott fel:

— Soha, soha, kedvesem! A te kkk... éped örökké fog élni kkk... eblemben... eblemben... blemben... ben, — nyögé, a haldokló hervadt arczára ajkát tapasztva.

Az aszkóros beteg nő szája körül méla mosoly vonult el, de nem válaszolt, s csak halálos deliriumban elvilágosodott jóslattal rebegé ez összefüggéstelen szavakat:

„Weyala, weyala, wagala weya!

Wagala weyala, weyala wey!“

— Nem értem, mondá Luigi a kékszakál, szőke barkóját tépegetve. Közönséges r. l. legyek, ha értem. Hisz ez Wagner, én pedig Offenbachból való vagyok!

— Majd megérted, suttogá a szegény Szá-

zadunkhilda, s ezzel aláhullott feje — alá — mélyen — a párnák közé.

Luigi a szerkesztői karszékbe rogyott, de barátja Aloisio Dottore, az érdemes szabó — ki meghatva állott kundsajtjának áldozata mellett, vigasztalóan mondá:

— Uram, Várym, ne adja magát bánatának át.

Az ifju hölgy szétfelelt, mint a rozsul varrt ruha, elköltözött, s szelleme már most egy jobb világban öltögeti egymáshoz a mennyei örömök röpke volánjait! De azért ön özvegyen nem maradt.

— Ki gondol e szent órában ily dolgokra? válaszol ifju hévvel Luigi, mialatt mélabúsan tekintett a nagy papirosollóra.

— Ó, csak te maradj hivem!

— Ej, ne csüggeszse fejét kolléga, mondá Aloisio. Tudok számára jó partit. — Nem fiatal ugyan, de kövér, s így aszkórbán nem fog meghalni.

Másnap bemutatták az öreg Naplóné aszszonyságnál.

(Folytatása mindenesetre következik.)

BORSSZEMEK.

Idé 300,000, oda 40,000.

Színház és képtár — ügyetekkel törje magát Pest!

A mokráknak elég inni nagy éljeneket.

* * *

Fátumunk.

Nemzeti gyász egygyé forraszt, szétszakgat a jobb lét; — Ó Magyar, hogy nem tudsz sirni, örülni együtt!!

* * *

Költészet és próza.

Arca havát s gyönyörű pirját hol vette babácskám?
„Hát a hol árulják, a patyikában, uram!“

* * *

Szép pár.

Szép férj, szép feleség, és még sem boldogok együtt; — Mert nekik a szépek tetszenek és nem a szép.

SPINOZA.

GYHYCZY K. Barátom, liquidáljunk, valljuk be, hogy nem megyünk semmire.

TISZA K. Mondasz valamit barátom, de miért épen most?

GHYCZ K. Mert a mostani sok mindennapos fallimentek között könnyen elcsúszhatunk.

*) A czuczlik alatt a feleségek értendők. Popolani.

A „BORSSZEM JANKÓ NAPTÁRÁ“-t lapunk előfizetői a bolti árhoz képest feleáron azaz: 45 kron kapják. (Csomagolási díj külön 10 kr.)

A „BORSSZEM JANKÓ NAPTÁRÁ“-NAK TARTALMA.

Fali naptár 1870-re. — Spitzig Iezig és Borsszem Jankó. — Beköszöntő. — A 12 hónap új égi jegyekkel, jelmondatokkal havi regulákkal és zsidó naptárral. — A keletázsiai expedíció. — Zsidó anya. — Szilárda és Hullamka. — Képviselőválasztások Nemes-Bagason és Ober-Hollabrunnban. — Népismereti rugaszkodások. — Cigarophlogosis, vagy a szivarok égéséről. — Fiumei vándorgyűlés. — Gózhajón. — A Lloyd előtt. — Börse és Prostata, vagy a gibraltar-maglói bank. Regény 6 kötetben. — Egy agglegény naplójából. — Pesti építkezés. — Az első szivar. — Hézagpótló. — Állatkerti séta. — Az utolsó táblalábó. — Disznógyűlés Kóbányán. — Fain gondolatok a Spitzig Iezigtul.

Klícs és Jankó 150 kitűnő rajzával.

Bolti áron (90 kr.) kapható AIGNER LAJOS könyvkereskedésében (Váci-utca, Nemz. szálloda.)

S Z É K Á C S.

Berzenkedtél nagy tüzesen
S fenynyen hirdeted:
„Ne adjuk a pogány Vogtnak
Házunk teremét!
Vogt a libliatagadó,
Az ő bűne nagy! . . .“
Ugyan kérlek Székács, tán a
Szentszék ácsa vagy?

B. J.

A „Magyar Állam“ Vogtról.

MOTTO: Vogt meg majom a vasvesszót.
Vérd meg vele a teremét.

Megérkezvén e bestia Bécsből, az indóháznál néhány, e természet-turkász által felállított eszményhez méltó részeg siheder és istentől elrugaszkodott szanár — akarjuk mondani: tamár által fogadtatott, kiket isten a maga képére és hasonlatosságára teremtett. Természet-turkász ő méltóságát, ez ördög guanójában fetregő bőregeret, ki jóllehet ily ocsmány tant hirdet, mégis nem hátul csóválja farkát, vadállat bölgéséhez hasonló hosszánával éljeneztek.

Mi egyenesen kimondjuk, hogy Antikrisztus ő nevezetességét el kell fogni.

Mi volnánk simpánzok? Ő lehet simpánz, maki, utáng, gorilla, kuvasz, rhinoceros, balha, paradicsomi kigyó — de hagyja meg nekünk a magyaros, kifinomult emberi méltóságot e vízi ló, e két lábon járó Nabucodonosor, e bankóhamisító, e trágyilagos szempontokat emlegető sátán.

Hát ki volt Ádám? Ki alkotta a nyelvet, melyet a legfinomabb árnyalatokig sikerült kiművelnünk, és az írást, mely által legszebb gondolatainkat is papírra tehetjük? Talán ön, ki négy kézzel fogható argumentumokkal döngeti az eget?

Mosakodik-e a majom, használ-e törülközőt, tisztogatja-e körmeit fehér csontkefével, használt-e valaha illatnélküli éjjeli edényt, van-e fésűje, fognásztája, zsebkendője, fűvja-e orrát s végül jár-e gyónni?

Van-e majmok közt peczér, borbély, tikszemvágó, kötéltáncos, püspök, halottbemondó, nyelvmester? A

gorillák diplomás dajka segítségével szülnék? Nem! Milliomszor nem! Hát szakácsnét tartanak-e? Nem! Van-e lelenczházuk? Nincs! Bomoljon meg!

Vogt, a ki nyilván nem is majomtól — mert ez még nagy tisztelet volna neki — hanem bizonyosan zsidótól származik, még eddig szabadon jár Pest utcáin.

Le kell ütni a lábáról, vagy ha úgy akarja, a kezéről.

K—nyja németje!

BIKAROLPH ÉS TEHENGUNDA,

vagyis:

A KÉT SVAJCZI CZÖLÖPPARASZT SZERELME.

— Őstörténelmi beszély a kőkorból. —

(Vogt Károlynak ajánlva.)

I. Bikarolph.

Ballagjunk vissza 40,000 évvel Ádám születése elé.

A vierwaldstädti tó partján vagyunk. Altorf helyén viz van, s a viz közepén czölöpfalu áll.

A czölöpfaluház (azaz városháza) előtt egy embert látunk. Koponyája hosszú, mint a Neandervölgyben fölfedezett feje, a halántékizom a koponya egész felső részén ered, s az állkapczákat hatalmasan mozgatja. És mily állkapczák ezek! A Somme völgyében nem fedeztek föl különbekeket. Termete marhányi, lábai hasonló a mammutéihoz, de lábikrái nincsenek, mert ő még igen közel áll a majomhoz.

Ezen ember a czölöpparaszatok fejedelme, Bikarolph.

Épen reggeliz, s ezért mozognak állkapczái. Eszik, még pedig osztriga helyett óriási ammoniteket, minők most csak kövülve fordulnak elé, így is csak a muzeumokban; spárga helyett a Heer tanár által kifürkészett ősvilági pinus abies azaz fenyőfa zsendőbb ágacskaiknak aromaticus mézgáját szopogatja; ezenkívül eszik néhány tuezat kókáposztafejet; (a kőkorban ugyanis, mint a palócoknál, még most is a kelkáposztát kókáposztának nevezték.)

Egy tölgyfahasábbal ezután fogait pizskálgatja és olvassa az ő czölöpfalujában megjelenő „Lloyd“ estilapját.

De mi ez? A „Lloyd“ estilapja kiesik kezéből, ő dühösen fölordit és elrohan!

Vajjon mi történhetett?

II. A kréta.

Nemcsak a korcsmárosoknál, de a föld őstörténelmében is nagy szerepet játszik a kréta. Hogy benne nummulitok találhatunk kívül, nummus pedig latinul annyi mint pénz, ez hihetőleg egyetlen oka annak, hogy miért szoktak még most is fizetés helyett oly gyakran krétázni.

A czölöpparasztok istene egy krétaszikla volt. Ők ugyanis a kréta korszakához közel éltek, s ennél fogva a krétának templomot építettek.

Egy szép napon azonban a czölöpparasztok ijedt ordítózással futottak ki a templomból.

Vajjon mi történhetett?

III. Tehengunda.

Tehengunda még meztelenül járt. E körülmény őt igen elbusította, mert a nők már akkor is szerettek kaczerkodni és nem mutatva mutatni, mutatva nem mutatni; minthogy pedig meztelenül járt, nem viselhetett mélyen kivágott ruhát.

Tehengunda szép volt. Ha atyja mammothjait és plesiosaurusait legeltette künn az őserdő quercusai, alnusai és betulái alatt, s haját fölkoszorúzta a nuphar luteum, nymphaea alba, potamogeton s egyéb kőkorvirágokkal, a czölöpfungalú összes czölöpleánysága sárgalázba esett irigységtől, s a czölöplegények érte megvítak volna egy elephas primigeniussal.

De mi ez? A legelésző mammothok és plesiosaurusok egyszerűen bőszt ordítózással iramodnak széjjel... Vajjon mi történhetett?

IV. A szentségtörés.

Az ősjégmező közepén állt a kréta temploma. Talapzata 6—8 láb átmérőjű erraticus gránit sziklákából volt összerakva, minőket Cromernél találtak Angolországban. A templom maga tiszta fehér krétaoszlopokból állt. Az oltáron egy óriási 70—80 láb magas isolált krétadarab vala látható, minő Sherringhamtól nyugatra létezik. Ez volt a czölöpparasztság istensége.

Valóban geologikus egy nép! Egy Vogt Károlynak kedve telhetik benne.

Ekkor a hold halovány fénye egy mastodon elefántesont agyaraira sütött.

A mastodon hátán Tehengunda lovagolt. Körülötte pézsmailat lengedezett, mert a czölöphölgy mindennap a Themse kavicsa közt még most is előfordulós pézsmakör (Bubalus moschatus) illető mirigyéből parfümizta magát.

Tehengunda leszállt s a mastodont a templom egyik krétaoszlopához kötötte. Azután odament az oltárhoz, levevé a 70 láb magas krétadarabot s ezzel a magával hozott muszlinon egy ruhaderékot akart magának kiszabás végett a „Divat“ szerint elékrétázni.

Szörnyületes istenkáromlás! Szentségtörő merénylet!

Midőn a bájes czölöphölgy a krétához nyúlt, megdördült az ég, megindult a föld, megizzott a lég s fölbuzgott mindenünnen az őstenger vize. A négy elem harcra kelt. A boszuálló krétaisten egy geologiai ka-

tasztrófával akarta megbuktatni a hiu czölöphölgyet vétké miatt.

Épen midőn a szerelmes Bikarolph a helyszínére érkezett, hogy Tehengundát megmentse, kezdődött a zenebona. Az oszlophoz kötött mastodon ijedtében akkorrát ugrott, hogy a krétaoszlopot, mely az építész családja következtében tulajdonkép csak ordináre Jura-mészből való volt, ketté törte. A templom erre ropogva dübörögve halomba dült.

Vajjon mi történhetett?

V. A két szerelmes.

A krétaomladékok Tehengundát eltemették, s e czölöp-Venus azonnal szörnyet halt. Bikarolph ott állt fölötte és fásultan látta, miként nő a kréta s nőttön nő körülötte.

Már gatyakötésig volt benn a krétában s a fehér tömeg egyre mászott testén fölfelé.

Bikarolph mosolygott. Jól esett neki a gondolat, hogy Tehengundával együtt legyen ő is eltemetve a krétában.

Már a kréta válláig ért. Ő folyvást mosolygott. Azután nyakáig áradt. Bikarolph még ekkor is mosolygott.

Nemsokára a kréta elérte a czölöpfjedelem száját... orrát... szeméit. Krétafahér éj borult pilláira, de ő folyvást mosolygott a kréta alatt — — —

Vajjon mi történhetett?...

VI. Geologiai conclusió.

48,000 évvel később Vogt Károly az egész főnnebbi katasztrófát e nyugodt szavakba foglalta: „Ekkor kezdődött a krétakorszak, die Kreideperiode.“

Bikarolph és Tehengunda csontvázai jelenleg kivülten őriztetnek a British Muzeumban, a mint a krétából kiásták.

SÁNYIHOZ

midőn több éjszakának előtte, az vasutczában, az Borsszem Jankó szemelättára tökéletes korának ingadozásait igyekezett volna a lucskos föld vonzó erejével tisztába hozni.

Ázik a föld idekünn, feneketlen sár van az utczán.

Csúszik az... egrí vörös. Sanyikám, feneketlen a bendőd.

A szerkesztő postája.

Okatvóta. Csak oly hosszú ne volna! — **Lugos. Jó.** — **U—y Lajos.** Az utánzat sikerült. De mert a név más lap tulajdona, nem léptethetjük föl. Kérjük máskor. — **Spinoza.** Kívánságához képest fogunk eljárni. Boldog ünnepeket! — **A tiszték szakálai.** Hová legyünk velők? — **Vogt-újdonság.** Aber halt schwach! — **Scandalosum.** Huber és Böhm urak privat veszedése nem tartozhatnék ránk még akkor sem, ha elmésen volna is megírva. — **Mosdató Matyi.** Allunk eléje a 7 követjelöltnek. — **Család.** Boldog ünnepeket! — **Adatok.** 1. 2. és 3. Nem értjük. — **Rochefort és Napoleon.** Komoly lapba való. — „**Están bácsi nevenapjára.**“ Az isten éltesse az öreg urat, de már csak ne sózzuk el karácsonyi barát. — **Csurgó.** Az isten éltesse. — **Clandestinment.** A honvédpénzek elikkasztásáról szóló adatokat vettük s ha legrövidebb idő alatt a kívánt reud be nem áll, félre verjük a harangot. — **Lencsés P.** Praestanter. Folytassa!

Előfizetési föltételek:

Mi lévén az első lap, mely a bélyegmentességgel egy időben született, mi vagyunk a legelőcsöbök.

TREFORM.

Szerkesztői irodánkat,

a vezércikkben kifejtett anonimitási elvhez képest, meg nem nevezhetjük.

Pest, decz. 13-án.

Szerencsés ötlet volt a sajtószabadság ellenei részéről, midőn a napi sajtó anonimitásából kivették.

De tőlünk, a sajtószabadság barátainak részéről, még szerencsésebb gondolat (nekünk gondolataink vannak és nem ötleteink) — tőlünk tehát még szerencsésebb gondolat, hogy a napisajtót anonimitásába ismét bevetkezettjük.

Mint lapunk czime mutatja, mi nem kaczerkodunk nevekkel.

Nem mit ki, hanem ki mit.

Az anonimitás biztosítéka a nyugodtabb polemianak.

Az anonimitás a meggyőződés, az anonimitás az öntudat, az anonimitás a szellem.

Valjon Bóla király jegyzője híressé vált volna-e, ha az anonimitás nem takarná?

Valódi közvélemény csak ott fejlődhet ki, hol az emberek nem nevek után igyekeznek gondolkodni, sőt hol az emberek azért praenumerálnak valamely ujságra, hogy maguk irhassanak bele.

S így munkatársunkul megnyertük az egész országot.

Minden előfizetőkön azon jogot váltotta meg magának, hogy cikkeivel

alkalmatlankodhatik nálunk. Mi azokat ki fogjuk adni, ha másutt nem, legalább a negyedik oldalon, a 9 hasábos petitsort 7 kr-ával számítva. (Bélyegdíj külön 30 kr.)

Végül elmondhatnók, hogy főmunkatársaink sorába szegődtek Csengery, Horváth Mihály, Trefort, Gyulay Pál, Arany János, Horváth Lajos, Pulszky stb., de nem kaczerkodunk nevekkel.

Hogy ebbeli következetességünket bebizonyítsuk, elhallgatjuk, hogy újév napján megkezdjük tárczáinkban

Garibaldi élményeinek közlését.

Midőn a híres olasz szabadsághős a kardot a tollal fölcserélte, hogy élményeit regény alakjában megírja, azon kívánságát is kifejezte, hogy azok a legelterjedtebb magyar lapban is lássanak napvilágot. Mi természetesebb, hogy a vitéz tábornok már harmadéve gondolt ma megindított lapunkra?

Mint a hajdankor hősei próféták voltak, ép úgy próféták a jelenkor hősei.

A nagy szabadsághős, kit elveinknél fogva megnevezni nem akarunk, megsejtett minket.

S így előre St. Anonymus nevében!

Eredeti levelezés.

Kerepes, decz. 12.

Tekintetes szerkesztő ur!

Ön az országtól várja, hogy irjon lapjába. Miután én is Ország h vagyok, még pedig Mátyás, szívesen tudósítom önt, hogy földünk a sűrű esőzés folytán fölázvák. Isten velünk! Hazafias üdvözléssel

bentebbi.

Belényes, dec. 11.

T. honfi!

Üdvözlöm önt a treform terén. Mint az ország egyik szerény bár, de munkás tagja, felhívásához képest beállítottam én is. A gyakori esőzéstől több baloldali szárazra jutott. Illő tisztelettel

r. l.
tref. lelkész.

Csorba, decz. 16.

Különösen tisztelt tekint. szerkesztő ur! Vidékünkön a népszámlálás megkezdődött, a nép nagy izgalomban van. Ugyanis néhány igazgató elhívteti vele, hogy mind elvisszik most katonának, még az asszonyokat is, a kik nem bánnak. Érdekes adatkép tudatom önnel, hogy 3210 lelket számított népességünkben 3009 írónak iratta be magát, hivatkozással a tettes szerkesztő ur programjára. Ez örvendetes haladásunk tudomására juttatásával vagyok

a különösen tisztelt szerkesztő urnak alizatos szolgálja
m. p.

A „TREFORM” TÁRCZÁJA.

Az 1869-ik év halottai.

(Szonorosok.)

Ha naptárt veszek kezembe, és végig olvasom anyi szent nevet, nevetnem kell e sok néven. Mint-ha név tenné a szentet, s nem a szent a nevet.

Ámde ha a napokat nézem, s eszembe jut a hónapnak gyászos közepe, melyre a mult első már nem veti vissza derűjét, s a jövő első még nem veti rá előre jelentőségének biztató rózsapírját, elfogulok.

Az élet az idő fogalmából van levonva.

Az időben, e végtelen egymásutániságban, van benn az év. Az évben a hónap.

A térben, e végtelen egymásmelletti ségben, van benn Pest, s Pesten a ház, a házban a lakás.

De maradjunk a hónapnál Mert hónapom van, de lakásom nincs.

A hónap olyan, mint a pozsonyi tunnel. A két vége világos, közepe koromsötét.

A tunnel a sirt hozza emlékezetembe. A sirt azokat, kik beleszálltak. A földtámadás csak a legfelsőbb háziur bérfölemelése folytán jó létre.

Beszélgünk az 1868-ki év halottairól.

Kik haltak meg ez évben? Nézzünk Francziország felé. Az év áldozata egy híres költő, ki min-ster is volt. A „meditations” szerzőjét értem. Minek nevezném meg? — Meghalt egy híres magyar fejedelem és hadvezér indulójának lángelméjű átirója. — Meghalt egy híres libre penszerje és legfinomabb stílistája, s meghalt gnyzene országunk nagyon is hosszú szenatusi elnöke. Minek nevezném meg?

Nézzünk szét Magyarhonban. Meghalt és lelkes tulajdonosunk kiadásában megjelent a számkivetésben mért „napló” írója. Minek a név? Minek az olesó hívalkodás megnevezni annak nevét, kit mindnyájan ismerünk? — És meghalt a zágrábi érsek. Ki ne ismerne nevét? — És meg halt a derék kassai képviselő.

És még többen is meghaltak. De minek neveznők meg őket! Nem elég, hogy meghaltak?

E férfiak halála előzte meg születésünket. Igéretét bírjuk e jeleseknek, hogy lapunkban ezután is dolgozni fognak.

Névtelenül és halva.
Mert a névtelenség a dicsőség s a halál az élet!

Im. Im.

KÜLÖNFÉLÉK.

* Személyi hírek. Megérkeztek: Sgr. Nossoni, Milano. — Egy híres természettudós. — Olaszország ez idő szerinti fővárosának quartettje. — Elementek: A tudatás szerzője az ő néphez. — A tudatás szerzőjének fia, ugyanoda. — Dr. Szabó Alajos, Hevesmegye bizottsági gyűlése megválasztotta főorvosánál. (A t. olvasó meg ne ítélkőzzék azon, hogy Hevesmegye új tisztviselőjét megnevezzük. Kiket megnevezünk, azokat igno- ráljuk. Szerk.)

— Egy „Magyar Ujság” szerkesztője visszalép. A szerkesztést az új szerkesztő veszi át.

* Sajtópör. Egy kath. lelkész egy doctor ellen indított sérelemi pört. Főlperes védője egy procar, alperesé ügyvéd.

+ Uj vasút. Engedélyese bécsi bankár. Építik Magyarországon. Folytatást Sztrában.

* Uj zeneművek. Megjelent: „Névtelen csárdás.” — „Ich weiss nicht, was soll es bedeuten.” Dal. — „Ki vagyok én, mi a nevem?” Magyar népdal.

* Régészet. Jelen hazai régészünk Pompius Florianus Nemo egy felirás nélküli sírkövet talált Ó-Buda mögött, melybe egy római nő neve van vésvé.

Pesti értéktözsde.

— Véletlen baleset folytán, milyen a kezdet nehézségei közt alig kerülhető ki, a börze oly gyéren volt látogatva, hogy reporterünk elfelejtett odamenni.

Nemzeti Színház. „Egy híres francia színész szö.” Drama 5 felvonásban. Irta egy híres francia író, a szerkesztő druzsája.

Népszínház. „Egy bécsi bukott miniszter huszárjai.” Vigjáték 3 felvonásban. Irta a szerkesztő egyik késői druzsája.

A hazai legnagyobb folyam vizállása 4° 0 felett.

Felelős szerkesztő: a szerkesztő. — Kiadó: a kiadó. — Tulajdonos: a tulajdonos.

M—cs. Cathgorice esedezem, hogy énnékem számot kegyeskedjék adni arról, hogy mit rejteget háta mögött Excellentiád?

Chorus a balon. (Zúgva.) Mit ám?

Vogtiana.

A. Ezentul csak Vogtnak hiszek!

B. Ilyformán elhiszed azt, hogy öregapád majom volt?

A. Hát te nem hiszed?

B. Dehogy nem.

* * *

Fejes. Tudod-e, hogy közötted és unokád közt semmi különbség sincsen?

Kurta. Hogy hogy?

Fejes. Hát csak ugy, hogy te öregapádat tartod majomnak, unokád pedig téged.

* * *

Gf. Monokles. Igáz-e, hogy elburrkolt árristokrátikus góg rrejlik ábbán, mirről Vogt most előadásokát tártt?

B. Niki. Igáz, mernt ákik meg nem eléglik ázt, há családáfajok visszavezettetik Ádámig, ázoknák á természet elvitázhátlán rendje szerint, mulhátlánul korrábán létezett lényektől kell szárrmázniok. C'est clair!

* * *

Hegyessy K. Mért nem tartja Vogt előadásait az állatkertben a majmok közt?

Lilaszin. Mert azok ugy is tudják, hogy majmok, de hallgatói közt akárhányan eddig nem tudtuk.

* * *

Kóbi. Mit mondol a Vogt todományának gewaltige igazságaihoz?

Dolfi. Mit mondanám? Mit hosznál az nekem?

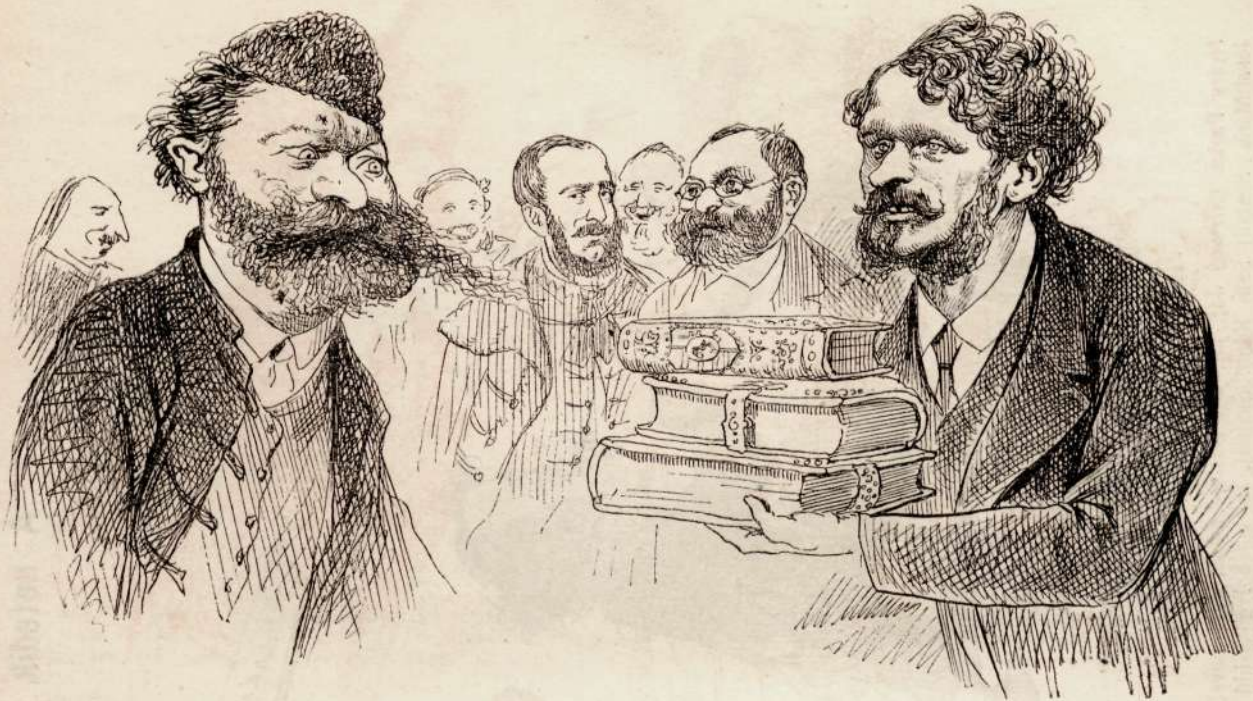
Kóbi. Megvalom zavarba hozta engemet, mert mostand nem todom, hoid mi vagy? Én eddig embernek tartottam tégedet; Vogt pedig álitja, hogy te vagy egy majom, a tátikád pedig azt mondja, hogy te vagy egy számár.

△ **A „Hon“** előfizetési díja leszállittatott.

* * *

≡ **A jözsefvárosi tej ára** meszelyenként egy krajczárral felemeltetett.

A—sy. Hát ezt ni, édes gospodine Szvetezics Milozár!
Chorus a jobbon. (*Mosolygva.*) Ezt ám!

Interpellatio a holdról.

Miután, mint ez Jules Verne dolgozataiból kiviláglik, az északamerikai egyesült államokban egy elubnak sikerült expeditiót rendezni a holdba;

tekintve továbbá, hogy Magyarhon immáron 1000 éves állami élettel bir, míg az északamerikai államok alig 100 éve hogy élvezik a függetlenséget s így édes hazánknak nagyobb és régibb joga van a holdhoz;

tekintettel arra, hogy Magyarországnak, mint szabad alkotmányos államnak, jogában áll szövetségeseiket, saját érdekeire való tekintettel, keresni; hogy már közel azon óra, melyben a gyakran előre megjósolt conflagratiók a mi földgömbünkön is bekövetkezhetnek s így Magyarhon kénytelenítettik idejekorán, a kiegyezési törvény által elárult biztonságáról oly szövetségek megszerzése által gondoskodni, melyek a magyar nemzet geniusával nem állanak ellentétben;

tekintve, hogy a hold e czélokra igen alkalmas szövetséges, miután mindig arczát tárja felénk, míg mások példájára, másnap nem fordít már hátat;

tekintve végre, hogy a keleti kérdés megoldása körül a holdnak nagy része leend s ő vetélytársának Európából való kiszorítását nagy megelekedéssel fogja venni;

az összes ministeriumhoz úgy mint minden egyes ministerhez a következő kérdést intézem:

szándékozik-e a kir. magyar kormány közös külügyérségét oda utasítani, hogy a holddal diplomátiai összeköttetésbe lépjen? És

a közlekedési, ipar- és kereskedelmi ministerium hajlandó-e legközelebb expeditiót rendezni a holdba?

Schwarcz Gyula.

+ Tisza Kálmán azon uradalmat, a melyet herczeg Eszterházytól másfél millióért vett, késznek nyilatkozott ingyen visszabocsátani a herczegnek, ha a képtártól nem fosztja meg a nemzetet.

* * *

= Schwarcz Gyula az iránt interpellált: valjon a távirdák falállításánál tekintetbe szokott-e vétetni az, hogy a távirdai állomások drótokkal legyenek összekötve?

* * *

A. Mit szól sz azhoz, hogy az „Ellenőrben“ Tisza K. vezérezikket ír?

B. Hát csak azt, hogy nem tudom megkülönböztetni, valljon Csernátónit érte-e vele nagyobb megtiszteltetés, vagy Tiszát érte-e vele nagyobb . . . .

A. Ne fejezd be, értelek.

A hetedik választókerület.

Nyáry Panka. (Sirva.) Jaj, jaj, jajjj! Hogy az én édes nevelésemen meg kellett történnie enneecek!

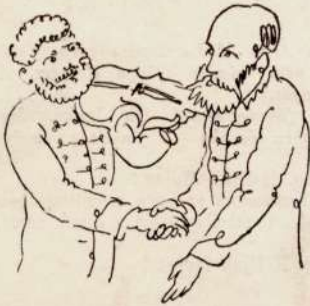
Jókai Maris. Szaladj fiam Edus! Szaladj, te kis bolygó zsidó gyerekem, te! Megürítette a számodra az a jó Laczi a helyet! Szaladj és kísérfen áldásom. Mert ez egyszer nem szaladok ám veled.

STEMPLI-BANQUETT.

Jókai. Csak jönné már az a Tóth Kálmán, hogy mehetnek. Te Károly!

Szathmáry (odaugrik.) Parancsolsz, Móriczkám aranyom! Jókai. Nesze vers. Olvasd föl te. Tapsaimat dugd zsebre. Legyen ez este jó napod. (Kezébe adja a Zebulon ódáját. Majd észreveszi a cigányokat, kik édesdeden vicsooritják rá fehér fogukat. Az öreg Bunkónak democraticus effusióval szorítja meg kezét.) Servus, öreg!

Bunkó. Csúkulum a kis lábá ujját, nágyaságus uram!

Jókai. Én nem vagyok nágyaságos; én demokrata vagyok. Brúderek vagyunk. (Meglátja Borsszem Jankót s ennek is jól megrázza a kezét.)

Borsszem Jankó. Ejnye Kakas bácsi, talán bizony itt is gymnastizál? (Jókai ellátan. Az ablak alatt megzendül a régi dal:

Szalad, szalad már a billog,
Fináncz szeme csak úgy villog!

Ez alatt megérkeznek a nagy apróságok s a picziny óriások. A thea hivólag párolog a csészékben. Zsongás, zörgés, evés, ivás. Az első pezsgőpalaczk eldurran.)

Urváry. Uraim!...

Tisza (szemét hunyorgatva.) Ki az az ember?

Urváry. (A kéziratra sandítva.) Ha kkkörül ttekintek, azt veszem észre, hhhogy nem mmmagam vagyok. (Jól beszél!) Én fff... iatal vvv... agyok, a Pppp... esti Napló vvv... én. A szellem ifff... jít, s mi ööregszünk; ööregségem árán vvv... áltom mmm... eg a Napló fff... iatalságát! (Eljén!) Az uj nemes sokat ad a „von“-ra; én is bbb... üszke vvv... agyok arra, hogy szerkesztővé lettem. Uraim, je suis l'honneur de vous saluer.

Tisza Kálmán (mélto embert keres, kihez szólhasson. Meglátja Simonyi bárót, s ehhez szól.) Sajnálom, hogy nem látok itt minisztert, hogy megjegyzéseimet megtehetném ellene, hogy mért nem jött el, hogy sympathiáit e gyülekezet iránt kimutassa, melyet imé éltetek sok esztendőikig, mivel én nagy barátja vagyok az újságíróknak.

Borsszem Jankó (elprüsszenti magát.)

Szent Szilágyi Virgil. Kérek egy pohár — pezsgőt! Engem sokan el akarnának már temetni, mert szeretem a papát. De én kimutattam azt, hogy nem csak pápista, hanem lutheranus is vagyok. (Igaz!) Tanum rá Kossuth és Bismark, mindkettő lutheranus. Éltetem az első magyar journalistát! Eljén Sim... eljén Kossuth Lajos!

Ludwigh. Keerem szepn, disztelt dársaság! En ismerem egy emper, a mi nagyon derek emper. Aszt az emper van a Disza Gálmán, ami most a mi Gossuth Lajosunk. Eljén a mosdani legnatyop zónok minálunk.

Osernátóni. Uraim. Senki sem csalhatatlan!

Szt. Szilágyi V. Hát a pápa?

Osernátóni. Nem kell Kautz — ahá, önök szurkolnak? — no, no! Nem kell caut—io! (Pompás!) A tizezer forint, vagyis 200) darab ötförintos, bénitólág kísértő Bankó szelleme a szabad sajtónak. Hogy én a szabad sajtót már fiatal koromban szerettem, ismeretes. Eljén a cautiótlan lap! (Tisza elfordítja fejét, s a plafondra fújja a szivarfüstöt.)

Ballagi. Szóthárt kherek . . . akharom mondani, szót kherek. *(Egy hang: de csak egy szót!)* Jól van, azt is elfogadom. Mint szótharcináló egy szóba szorithom thoaszthomat: Honhirlap-íróieljenkhivanat! *(Éljen!)*

Tóth Kálmán *(előadja, hogy ő milyen jól tud deakpárti lenni s mennyivel különb az ő deakpárti cikke, mint valamennyi elhallgatott beszédje. Örül, hogy rászedte Királyt.)*

Királyi Pál. Kálmán barátom azt mondja, hogy engem rászedett, midőn cikkét „egy deakpárti“ aláírással becsempészte hozzám. De én rászedtem őt, mert csempészett cikkét „Tóth K.“ aláírással adtam ki. Bebizonyítám, hogy ha igazán szabadelvű eszmét akartok diadalra segíteni, a Deakpártra van szükségtek.

(E közben Árva Miska kívánságára, föláll Borszem Jankó és amnestiát ad neki minden gyöngye élvezéért. Átalános meghatottság, csöndes zokogás.)

Tóth K. *(ábrándosan.)* Oh Jankó, das Leben ist doch schön! *(E perczen berohan a fiatalság, mely levogta Fogtot a vasutnál.)*

A fiatalság. Halljuk Hornt!

Ludwigh. Keszünk szép a megdizsteltetés! Ha a fiadalság dizsteli a sajtót, a felvilágosítás e dicső serét, akkor mekvan a haladás!

A fiatalság. Halljuk Hornt!

Horn. Oraim! Akarr van bileg, akarr nem van bileg, mit err az, ha nem van küzünsig a neierrr frreierrr Lloydnak?

Ballagi *(szomszédjához oda fordul.)* Jűj, be zsidósan ejthi a szókhat ez a Horn!

Horn. Ha existiroz valahul ed szegen jerrek, ha van neki gondolatnyi és nem birr penzt, mérrt nem adhassa ki ő edj journalt? Rrremenlem, heles a mit beszelek. *(A fiatalság éljenez. Horn az egyik lármázót a sarokba szoritja s kérdi:)* Nun, hab' ich's gut gemacht, Freund Sonnenschirm?

Sonnenschirm. Hab' ich's gut arrangirt, Herr Doctor?

(Bunkó külsővág. Tóth Kálmán erősen bizonyítja B. Jankónak, hogy lapját sohasem olvashatja, mert el van foglalva az „Árva Miskával.“ Kartalanításkép elszavalja elhallgatott beszédeit. Ballagi a másik sarokban három elfojtott toasztját ömlesztí Váradý érzékeny szíbe. A pengő dolgozik, meginog még a tóra is, a kiengestelt kedélyek szűtt a bályog felszabadult szárnyai csattognak.)

Tulajdonos és felelős szerkesztő: CSICSERI BORS, kétsas-utca 24.

Rajzoló: Klic Károly.